

Ασκητές μέσα στον κόσμο: Πατήρ Ευστράτιος Παπαχρήστου

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Ιουνίου 11, 2019

Καταγόταν από τό Άγρίνιο αλλά γεννήθηκε στό χωριό Σκουτερά Τριχωνίδος Άγρινίου τό 1910, όπου ήταν ό πατέρας του τότε έφημέριος.

Οί γονεΐς του, ό ιερεύς Χρήςτος Παπαχρήστος και ή Θεοφάνη, ήταν πολύ πιστοΐ και εύλαβεΐς και ζούσαν μέ ακρίβεια τήν όρθόδοξη παράδοση τής Έκκλησίας μας.

Ό Κύριος τούς έκάλεσε ένωρίς κοντά Του και άφησαν ή μέν μητέρα σέ ηλικία 5 έτών και ό πατέρας σέ ηλικία 14 πεντάρφαο τον μικρό Εύστράτιο. Παρά ταύτα ή βαθειά πίστη, ή εύλάβεια και ή αγάπη στην Έκκλησία πού του φύτεψαν οΐ γονεΐς του τον διατήρησαν πιστό και καθαρό μέσα στην Έκκλησία. Όχι μόνο δέν παρασύρθηκε από τον κόσμο αλλά καλλιέργησε και αύξησε τον πόθο του νά διακονήση τήν Έκκλησία ως ιερεύς.

Πολύ βοήθησε τήν κατά Θεόν προκοπή του και τό ότι τό γενεαλογικό του δένδρο είχε εύλαβεΐς και αξιόλογους ιερεΐς, κοντά στους όποιους ζούσε πνευματική ζωή και καλλιέργησε τήν ιερατική του κλήση. Ό αδερφός του πατέρα του, Νικόλαος, ήταν ιερεύς στην Μεγάλη Χώρα και ό αδελφός τής μητέρας του, Αρχιμ. Απόστολος Φαφούτης, ό γνωστός «Παπαποστόλης», ήταν ό κληρικός ό όποιος έσωσε μέ τήν θυσία του και τήν προσφορά του τό Άγρίνιο.

Ό Εύστράτιος γνώριζε άγιογραφία και καλλιγραφία, ήταν αυτοδίδακτος και μέ τήν τέχνη αυτή έξοικονομούσε, πριν γίνη ιερεύς, τά προς τό ζήν. Εύρίσκονται ώραιότατες εΐκόνες του πού κοσμούν τούς ναούς τής περιοχής.

Μέ την εύλογία του Κυρίου έκανε οίκογένεια. Ένυμφεύθη την εύλαβη Θεοδοσία μέ την όποία απέκτησαν έξι τέκνα (τά δυό έκοιμήθηκαν σέ βρεφική ηλικία).

Ανέθρεψαν τά παιδιά τους έν παιδεία και νουθεσία Κυρίου μέ αποτέλεσμα και οι τρεΐς γυιοί νά γίνουν θεολόγοι και μάλιστα οι δυό κληρικοί, ή δέ θυγατέρα τους είναι ψυχή άφιερωμένη στον Θεό.

Στά παιδιά του ό Ευστράτιος είχε πολλή άγάπη μέχρι αυτοθυσίας. Ήταν όμως άσθητός και άνυποχώρητος στις άταξίες τους και στις άνυπακοές τους, τίς όποίες παρουσίαζαν ως παιδιά.

Τό 1937 χειροτονήθηκε ό Ευστράτιος ιερέυς από τον τότε Μητροπολίτη Αιτωλίας και Άκαρνανίας κύριο Ίερόθεο. Φλόγα και πόθο είχε νά διακονήση την Έκκλησία, άφοϋ άλλωστε όλη ή παιδική και ή έφηβική ζωή του βιώθηκε μέσα στην Έκκλησία.

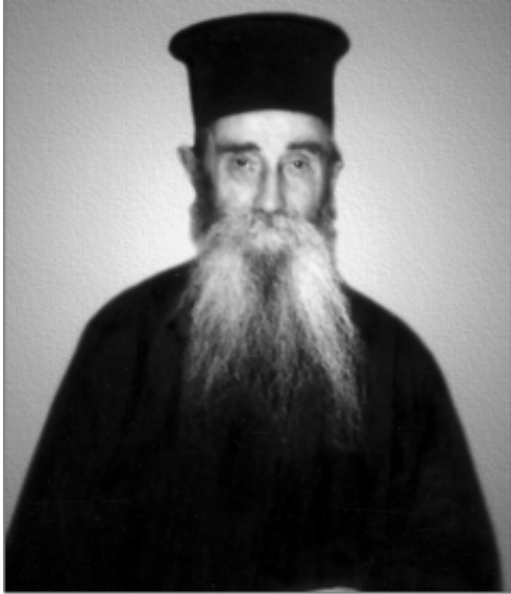
Ύπηρετησε σέ τρεΐς ένορίες, Σκουτεσιάδα, Έλαιόφυτο και Μεγάλη Χώρα, όλες τής έπαρχίας Τριχωνίδος Άγρινίου.

Η ιερατική του διακονία ήταν μία συνεχής και άδιάκοπη προσφορά στο φρικτό Θυσιαστήριο και στις ψυχές των χριστιανών. Η θερμή πίστη του, ή άγάπη του στον Θεό και στην Πατρίδα, ή άγάπη του στους Άγίους, στις άκολουθίες, στην ακρίβεια του τυπικού των ιερών άκολουθιών και στην έν γενει λατρεία τον έκαναν κληρικό που σηκωνε επάνω του μέ εύθύνη την παράδοση του γνησίου όρθοδόξου κληρικού και του συνειδητού Ρωμιού.

Ποτέ δέν άνέχθηκε τά παιδιά του νά άτακτοϋν μέσα στο Ίερό Βήμα. Ποτέ δέν υπεχώρησε και δέν έβαλε τηλεόραση στο σπίτι του, αλλά έλεγε συχνά: «Ίερέυς και τηλεόραση δέν συμβιβάζονται».

Λειτουργούσε και τίς μικρές λεγόμενες γιορτές και δέν επέτρεπε νά παραλειφθῆ τίποτε από την σειρά του τυπικού κατά τίς άκολουθίες. Έκανε τίς άκολουθίες του καθημερινώς και μέχρι τίς τελευταίες μέρες τής ζωής του στο δωμάτιό του. Ο Κύριος του χάρισε επί πλέον θαυμάσια φωνή και μ' αυτήν έψαλλε μέρα και νύχτα δοξάζοντας τον Θεό.

Στην ιερατική του διακονία είδε πολλά θαύματα. Αρχικά ό ίδιος μέ άλλεπάληλα θαύματα σώθηκε από τους άντάρτες και τους Γερμανούς όταν έκείνοι περισσότερες από έξι φορές τον έσυραν στο έκτελεστικό απόσπασμα.

Ο π. Ευστράτιος Παπαχρήστου

Τό 1959, στις 12 Σεπτεμβρίου, λειτουργούσε στον κοιμητηριακό ναό Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Μεγάλης Χώρας τῆς ἐνορίας του. Ὁ ναός αὐτός εἶναι πρωτοχριστιανικός (τοῦ 6ου αἰῶνος μ.Χ). Ὅταν ἄρχισε τόν Ὁρθρο καί προχώρησε ἤρθαν δυό ἀδελφοί οἰκογενειάρχες. Ὁ ἕνας εἶχε παραμορφωμένο τό σαγόνι του καί δέν μπορούσε νά μιλήσῃ. Ὁ ἄλλος ζήτησε ἀπό τόν π. Εὐστράτιο νά τοῦ πῆ ἄν γνωρίζῃ στό Ἀγρίνιο κανένα καλό γιατρό. Ὁ π. Εὐστράτιος τούς εἶπε: «Καθῆστε ἐδῶ καί ἡ Παναγιά μας εἶναι ὁ καλύτερος γιατρός». Πράγματι παρέμειναν καί τό θαῦμα ἔγινε. Ὅταν ψαλλόταν τό «Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω Σε...» τῆς δοξολογίας, ὁ Ἰ. Νάκος, ὁ ἀσθενής, φώναξε δυνατά: «Παναγιά μου», ἔτρεξε στήν θαυματουργό εἰκόνα τῆς Παναγιάς μας καί ἔγινε τελείως καλά.

Τό καλοκαίρι τοῦ 1960 τόν ἐπισκέφθηκε ἡ κ. Π. μέ τόν σύζυγό της καί τοῦ ἀνέφεραν τόν πόνο τους γιατί δέν εἶχαν παιδιά. Ὁ π. Εὐστράτιος τούς εἶπε: «Μή φοβᾶσθε. Νά ἐξομολογηθῆτε εἰλικρινά, νά νηστεύσετε, θά τελέσουμε θεία Λειτουργία, ἂν μπορῆτε νά κοινωνήσετε, καί ὁ Κύριος θά κάνει τό θαῦμα του». Ἔτσι ἔκαναν καί τό θαῦμα ἔγινε. Σέ σαράντα ἡμέρες ἡ γυναῖκα ἔμεινε ἔγκυος.

Τήν ἀνοιξη τοῦ 1961 εἶχε φοβερή ἀνομβρία. Δέν εἶχαν γίνει τά ἀρδευτικά ἔργα τοῦ Ἀχελώου καί τά καπνά, ἡ κυρία ἀπασχόληση τῶν ἀνθρώπων, κινδύνευαν λόγῳ ξηρασίας. Οἱ κάτοικοι τῆς ἐνορίας ἦταν ἀνάστατοι. Ὁ π. Εὐστράτιος κάλεσε τούς χριστιανούς καί τούς εἶπε: «Νά νηστεύσουμε, νά ἐξομολογηθοῦμε καί νά λιτανεύσουμε τήν εἰκόνα τῆς Παναγίας μας. Ὁ Θεός μας θά δώσει βροχή». Ἔτσι καί ἔγινε. Τήν 29^η Μαΐου 1961 ἔγινε λιτανεία. Ὅταν ξεκίνησε ἡ λιτανεία οὔτε ἕνα συννεφάκι δέν ὑπῆρχε στόν οὐρανό, καμμία ἔνδειξη βροχῆς. Μέχρις ὅτου ὁμως ἐπιστρέψουν στό Ναό, κατέκλυσε

τό χωριό ή βροχή. Δώρον Θεού και θαύμα.

Στις 7 Σεπτεμβρίου του 1963 μετά από την θεία Λειτουργία που είχε τελέσει, ήρθε ο Σπυρίδων Τ. και του ανέφερε ότι κάμια πολλή κατέστρεψε τό τριφύλλι του και την οικονομία του. Ο π. Ευστράτιος πήγε μαζί του στό χωράφι και έκανε άγιασμό. Οί περίοικοι είρωνεύτηκαν τόν Σπύρο γι' αυτό που έκανε. Αφού έγινε ο άγιασμός και έφυγε ο Ίερέας, σέ λίγο ήλθε χαρούμενος ο ιδιοκτήτης του χωραφιού όμολογώντας ότι όλη ή κάμια μετά τόν άγιασμό έπεσε στό παρακείμενο αύλάκι μέ τό νερό. Πρασίτισε τό νερό.

Κάποτε έκανε στό σπίτι του στην Μεγάλη Χώρα ευχέλαιο. Ξαφνικά ήλθε τό ζευγος Α. Λ. μέ τό μικρό παιδάκι τους στά χέρια. «Πάτερ, σταύρωσε τό παιδί, είναι πολύ άρρωστο. Σταύρωσέ το και θά τό πάμε άμέσως στόν γιατρό στό Άγρίνιο». Ο π. Ευστράτιος τό σταύρωσε μέ τό άγιο έλαιο του ευχελαίου και τούς είπε: «Πηγαίνετε στό σπίτι σας. Τό παιδί θά γίνει καλά». Έτσι και έγινε.

Έρχονταν πολλοί μέ πνεύμα άκάθαρτο, μέ έπήρεια πονηρού και άφοϋ τούς διάβαζε, θεραπεύονταν.

Πολλά ζώα, άλογα, πρόβατα κ.λ.π., έτοιμα νά ψοφήσουν, μόλις έκανε άγιασμό και τάραντιζε, γίνονταν τελείως καλά.

Δέν είναι λίγες οί περιπτώσεις κατά τίς όποιες, ένώ οί άγρότες ράντιζαν τά καπνά μέ πολλά φάρμακα για νά τά σώσουν από τό σκουλήκι που τά θέριζε και δέν έφερναν άποτελέσματα, μόλις έκανε άγιασμό ο π. Ευστράτιος άμέσως έξαφανιζόταν τό σκουλήκι.

Η Έλ. Έπ. είχε μεγάλο άλλεργικό πρόβλημα. Έφθασε σέ επικίνδυνη κατάσταση. Οί γιατροί έδειξαν άδυναμία θεραπείας και οί γονείς κατέφυγαν στόν π. Ευστράτιο. Μία έβδομάδα τούς είπε θά προσευχηθοϋμε θερμά και ο Κύριος θά δώσει την θεραπεία. Έτσι και έγινε. Η άσθενής έγινε τελείως καλά.

Τόν καιρό της κατοχής δέν είχε οϋτε τά άπαραίτητα για νά συντηρήση την οικογένειά του. Ξεκινούσε μέ τά πόδια από τό χωριό Σκουτεσιάδα για νά πάη στό Άγρίνιο νά πάρη τουλάχιστον κάτι άπλό για τά δυό παιδιά του που είχε τότε. Στόν δρόμο προσευχόταν νά του δώσει ο Κύριος κάτι για νά αγοράση έστω λίγα τρόφιμα. Η προσευχή του εισακούοταν. Δέν είναι λίγες οί περιπτώσεις που μετά την προσευχή εύρισκε εκείνο τόν καιρό χρήματα στόν δρόμο.

Προείδε την κοίμησή του και είπε ότι έγω θά φύγω σέ λίγο. Τό τελευταίο τροπάριο που έψαλε πρό της κοιμήσεώς του ήταν τό «Τίς Θεός μέγας...».

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

Ἐκοιμήθη τὴν 28^η Ἰανουαρίου 2000.

Σημειώτεον ὅτι τὸ σῶμα του δέν πάγωσε, ἂν καί πέρασαν περισσότερες ἀπὸ 24 ὥρες ἀπὸ τὴν στιγμή πού ἀναχώρησε γιὰ τὴν ἄνω Ἱερουσαλήμ.

Ἄς ἔχουμε τὴν εὐχή του. Ἀμήν.

(Από το βιβλίο «[Ασκητές μέσα στον κόσμο](#)», Κεντρική διάθεση βιβλίου: Ἱερὸν Ἡσυχαστήριον «Ἅγιος Ἰωάννης ο Πρόδρομος», Μεταμόρφωσις Χαλκιδικῆς)

(Πηγή ηλ. κειμένου: enromiosini.gr)